

gik af hr. Hækkerups indlæg, men ikke i forhold til de løfter, der blev givet, og slet ikke heller i forhold til, hvad folk tror. Og dér har vi måske et problem, vi, der faktisk mener, at der skal gives noget mere. Men det må vi jo få overvundet ved at få fortalt sandheden til befolkningen.

DUPI-rapporten taler om en førtiltrædelsesstrategi, måske er det det, som vi i SF har kaldt glidende medlemskab, men nu hedder det så førtiltrædelsesstrategi og platonisk medlemskab, hvad det så end er for noget. Men det er ikke underligt, er jeg klar over. O.k., vi kan slå os udtrykkene, men dér taler man om behov for øgede finansielle midler og mere målrettede midler.

Jeg er helt enig i en førtiltrædelsesstrategi, og jeg vil i hvert fald opfordre regeringen – men også spørge, om udenrigsministeren kan kommentere på det – til, at det embedsmandsudvalg, som nu kigger på det, tænker videre på den tanke med henblik på at udvikle de midler i en førtiltrædelsesstrategi på en sådan måde, at det bliver forløber for et særligt strukturinstrument, en særlig strukturstøtte, der skal gives til Central- og Østeuropa permanent, så vi kan få førtiltrædelsesstrategien til at hænge sammen med den fremtidige særlige strukturpolitik for Central- og Østeuropa.

Der er brug for flere penge – også mange flere penge. Jeg opfatter uligheden, som vi har lige uden for vores døre mellem Øst og Vest i Europa, som en af de største udfordringer og som noget af det farligste, der omgiver os. Det er noget af det farligste for vores egen sikkerhed, det er noget af det farligste for vores eget selv-værd, at der er så store økonomiske uligheder lige uden for vores dør.

Det er jo bare at tage færgen sydover nede ved Gedser, så kommer vi til et land, et område, som er ekstremt meget fattigere end det, vi lever i, og derfor har vi disse forpligtelser.

Derfor mener jeg også, der er brug for at se kritisk på de eksisterende strukturmidler. Det gælder både forvaltning af dem og det omfang, hvori der gives støtte.

Efter SF's opfattelse har det hele tiden været en misforståelse at give støtte f.eks. gennem regionalfondene til rige lande som Danmark. Spar støtten til de rige lande i EU helt væk. Vi skal nok betale istandsættelsen af havnen på Tunø – den kender jeg, jeg ved ikke, om andre gør – men den er istandsat for regionalfondsmidler. Meget fornuftigt projekt, meget fornuftig bevilling, men vi kan nok selv betale den. På

det skilt, der skal stå nede på havnen, kommer der så bare til at stå noget om et ministerium i Danmark. Nu står der så EU's regionalfond. Det klarer vi nok.

Og efter sådan en nedskæring bør der i fremtiden være klar støtte til fattige regioner efter objektive kriterier, hvor alle de fattigere lande i EU får lige ret til støtte, også de nye central- og østeuropæiske lande.

Men administrationen, tror jeg, skal laves helt om. Tanken om, at hvert lille projekt – alt for ofte en golfbane i et udkantsområde – skal detailvurderes og administreres fra et kontor i Bruxelles, er syg. Der må udvikles andre modeller, hvor landene selv uddeler midlerne, men selvfølgelig med en særlig intens overvågning fra EU for at sikre en ensartet administration i landene. Derved vil en overvågning omkring svig kunne effektiviseres, men også en generel overvågning. Som det er i dag, er Revisionsrettens årlige rapport jo en sønderlemmende kritik af svindel og uregelmæssigheder på hele det her område.

Da Samhørighedsfonden blev oprettet, talte vi i SF for, at den skulle være en ren miljøfond. Så vidt kom det desværre ikke, og i dag ser vi desværre ofte, at miljøet kommer til kort i projekterne, selv om den faktisk officielt både skal støtte miljø og infrastruktur. Men motorvejene vinder for ofte over miljøet.

Vi lægger nu vægt på, at Samhørighedsfonden kunne ændres til en ren miljøfond, samt at vi får nogle regler om, at alle fondsmidler både her og i andre fonde klart skal miljøvurderes, så der ikke bliver tale om, at EU bevilger penge til projekter, som er direkte miljønedbrydende. Og det sker jo rent faktisk i dag.

Det var en lang række kritiske bemærkninger om de eksisterende strukturmidler og behovet for at reformere dem. Men det skal da ikke skjule, at der ikke er tvivl om specielt for nogle regioner i EU, Irland er nævnt, at dér har strukturfondene haft en afgørende indflydelse på deres økonomiske fremgang. De har altså haft betydning for ønsket om at skabe større lighed inden for det eksisterende EU.

Efter SF's opfattelse skal der altså ske en grundig oprydning i både formål, funktion og især udstrækning i de eksisterende fonde. Det betyder besparelser i de eksisterende EU-lande samt en klar oprioritering af miljø og de fattige lande og regioner i EU. Samtidig er der så et skrigende behov for støtte til Central- og Østeuropa, som selvfølgelig skal have fuld adgang